

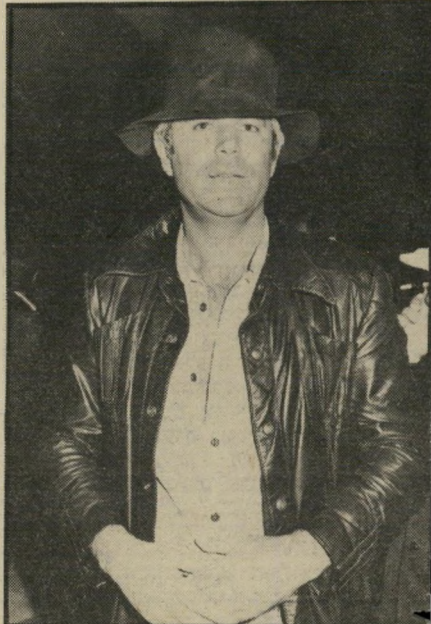
כדורגל

רק 10 אחוזים ספורט

אוהדי כדורגל רבים לא הבינו את צערם המור של אנשי מבטי-ספורט של הטלוויזיה בשבוע שעבר. מדוע הם לא מצאו לנכון לשרד על המסך הקטן את המישחק הבינלאומי הרישמי של נבחרת אורוגוואי מול נבחרתנו, שהתקיים כבלומפילד יפו, בעוד שאת מישחקן של אלופת המונדיאליתו, הלא היא אורוגוואי, ושל נבחרת סקוטלנד, מצאו ראוי להקרנה ולהרגשה מכובדת מלווה כפרשנות.

האם חשובים האורוגוואים יותר על מיגרשה הרחוקים של סקוטלנד, מאשר בעת ביצועיהם ביפו?

עתיד המדינה חשוב יותר. בשנה האחרונה הביאה מחלקת-הספורט של הטלוויזיה לשירור את מישחקיה הלא-רישמיים של נבחרת ישראל מול טוטנאם וליברפול מאנגליה. אלה הונצחו על המירקע בהבלטה ראווה ואילו מישחק רישמי, הכולל-השמעת ההימנונים ואשר

מנהל אלרואי רק בעייה של כסף

נערך בידי שופטים בינלאומיים, כמו שהיה בשבוע שעבר ביפו, נעלם מן המסך, כאילו לא היה.

לאורוגוואיים היה המישחק חשוב ריו, כדי להעבירו בשידור ישיר באמצעות לוויין, מהחברה האירופית וויז'ניז, הישר לאורוגוואי שברוס-אמריקה הרחוקה.

אבל יש הסבר. כפי שניסח זאת מנהל מחלקת-הספורט של הטלוויזיה, יואש אלרואי: "אם אין לי כמה לצלם, אני לא יכול לשרד שום דבר. באותו יום, שבו התקיים המישחק, לקחו לנו את ניידת-החדשות, שהיתה אמורה להיות איתנו, לסיקור שיחות שמיר-פרס. הסתבר שנערך מיפגש חשוב. שעתיד המדינה היה תלוי בו, ושהיה חשוב יותר מאשר מישחק ירדתי מול נבחרת אורוגוואי.

לנו, למחלקת הספורט של הטלוויזיה אין בעיה של ידע, כישרון או מוטיבציה. יש רק בעיה של כסף, אמצעי שידור והפקה.

גמאותה הסיבה בריוק אנו מראים כל שבת רק שני מישחקי כדורגל מתוך השמונה שיש. זה מרגיז כל הזמן מחדש, אבל צריך לחיות עם זה, מה לעשות?

בארץ יש 10 אחוז ספורט מכלל התוכניות המשודרות. גם באירופה ובאמריקה זה כך. רק בביביסי האנגלי משרדים 25 אחוז ספורט."

כדורסל

הקהל שווה 10 נקודות

הקהל המגיע למישחק הכדורסל של הפועל חולון נחשב, העונה, הקהל הלוהט ביותר במדינה. קהל זה הוא, ברובו, צעירים שרכשו מינוי שנתי לכל המישחקים הביתיים באולמה

הקליטה של העונק

השבוע הופתעו אנשי קופת-החולים מכבי שביקרו במכון הפיסיקלי כרונו בלפור בתל-אביב, לגלות פיזיותראפיסט חדש, ענקי-גוף. זהו סטיב שלכטר, המתנשא לגובה של 2.07 מטר. הוא קיבל את פני הבאים בחלוק לבן ובחיוך לבבי, כמו שרק האמריקאים יודעים לתת עם בוקר.

הפיזיותראפיסט המשופם, בעל רעמת התלתלים הכהה והעיניים הכחולות, אינו אלא הכדורסלן האמריקאי תותיק של קבוצת הפועל רמת-גן. הוא נימנה עם השחקנים האמריקאים המעטים, שהגיעו ארצה לא רק על מנת לקפץ, לזרוק לסל ולגרוף הרבה דולרים לכיס, אלא גם כדי להיקלט כאן, והוא ניקלט. הוא למד עברית באולפן והקים מישפחה ישראלית מן הישוב, הכוללת שני צאצאים. על המיקצוע שרכש כבר לפני שנתיים במכון ווינגייט, אומר שלכטר: "מעתה יהיו חיי מחולקים לשניים. ככדורסל אני אוהב את האתגר הפיסי, בפיזיותראפיה זה יותר ידע מיקצועי והתייחסות חמה לאנשים.

בתל-אביב יש הרבה נשים מבוגרות הזקוקות לעידוד ומחפשות תשומת-לב. השבוע הערתי לאישה אחת על כך שהסתפרה, היא היתה כליכך מופתעת: אפילו בעלי לא שם לב."

אחרת הביאה לי ריבה, מעשה ידיה, כי נתתי לה יחס טוב."

ועדיין אין זה הכל, אצל שלכטר הכל מתוכנן ומסודר: כשגמור לשחק כדורסל, אתפנה לעסוק בענייני פיננסיים, אני לא כמו האמריקאים האחרים, שרק באים לשחק כדורסל.

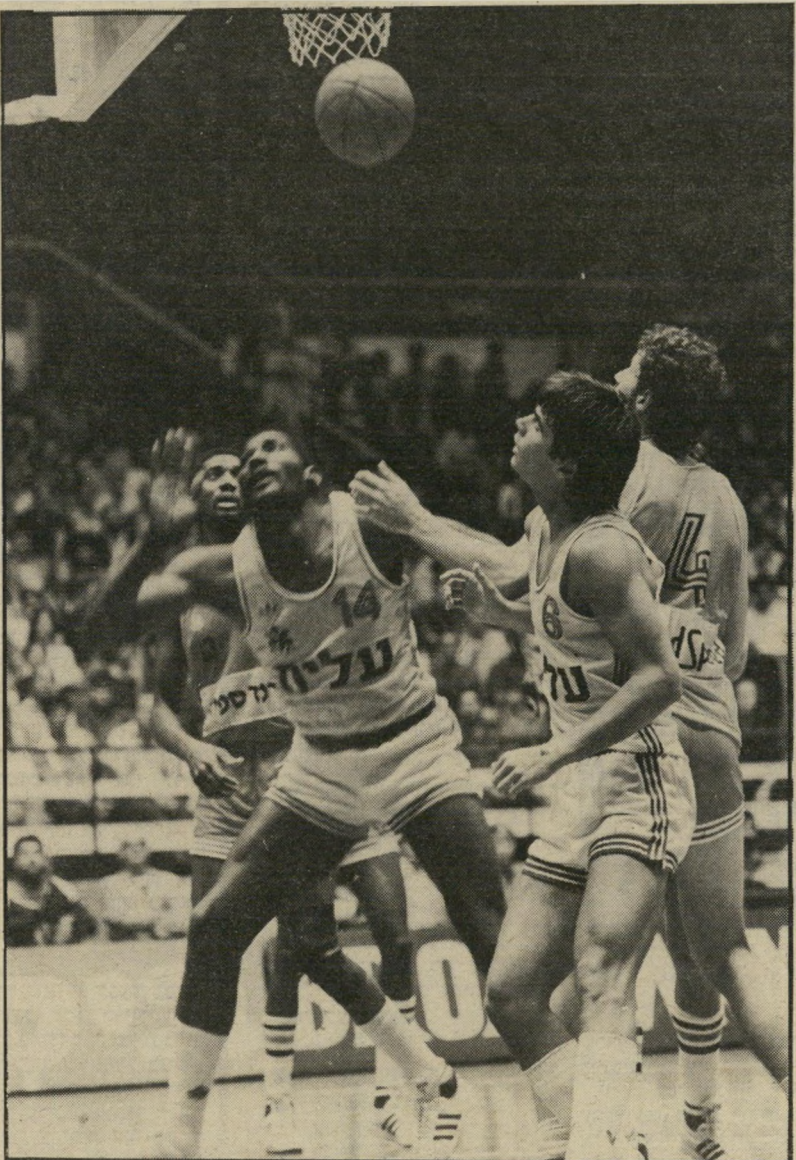
מתרגע הראשון שבאתי ארץ, עשיתי אולפן ושירתי כצבא. למדתי בווינגייט, והשתלכתי בחיים בארץ לחלוטין."

הוא, כאמת, ידע להשתלב: במכון לפיזיותראפיה אני נרגע, במיגרש יש לי זיעה ומכות.

כדורסלן פיזיותראפיסט שלכטר אולפן, צבא. מישפחה, צאצאים

לא מצפים מאתלט שיהיה מסוגל לעבך כמשהו רפואי. זה לא מתאים לתרמית שלו. גג כשיש שחקן שהוא רופא ומיקצועו זה מהו לאנשים. זה טוב שאני יכול לבוא לכאן, למכון ולשכח מהכדורסל לכמה שעות ביום."

משתפי-עולה צימרמן וויליאמס עזרה מבחון, מרחב מבפנים

יכולת מישחק, בזמן ששחקני הקבוצה היריבה מתקהלים סביבו להגנה איזורית צפופה. זוהי השיטה שבה משתמשות הקבוצות הבאות לשחק מול מכבי, והיוצרות לה בונקר המקשה על השחקן הגבוה שלה לתפקד. התשובה לבונקר, מבחינה מיקצועית, היא קלעים טובים מבחוץ. כשאלה ישנם, הם מאלצים את ההגנה הצפופה לפתוח את הבונקר וליצור מרחב מיחיה לשחקנים הגבוהים.

כזה היה ג'ק צימרמן, הקלעי המצויין, לארל ויליאמס, עכשיו, עם בריקובסקי, כל העבודה מוטלת על כתפיו של מיקי ברקוביץ, הוא היחיד שמצליח להשיג אחוזים גבוהים של קליעה מבחוץ. אך הוא אינו יכול לעשות את כל העבודה לבדו.

לכן אי אפשר לשפוט את בריקובסקי על כך שאינו מסתדר עם הגנה כזאת. שום שחקן גבוה לא מסתדר אם אין לו עזרה מבחוץ שתאפשר לו מרחב מיחיה מבפנים.

מי שחסר להשלמת הפסיפס ששמו מכבי תל-אביב הוא צימרמן. כשהמאמנים הביאו את בריקובסקי הוא נחשב שחקן חיובי בעניין שיתוף הפעולה במישחק קבוצתי. הוא הוכיח במישחקים קודמים שהוא יודע להשתתף בכניית מישחק קבוצתי. אם יש מקום לדאגה סביבו, הרי זה שמסיבה לא ברורה הוא נכשל בתפיסת הכדורים החוזרים (ריבאונדים).

לנצח את היוונים. נוסף להסבר המיקצועי, מדוע בריקובסקי, משותק, יש הסבר לכך שהאמריקאים יורדים מיכולת גבוהה באמריקה ליכולת אפסית בארץ. ישנו קושי לא קטן במעבר המנטאלי מאמריקה לישראל. בתחילה השחקנים מצליחים לתפקד היטב, כי הם באים מתנופה. לאט, לאט הם עוברים למערכת חברתית בלתי-מוכרת, שבה הלחצים והציפיות מביאים לעיתים לשיתוק ממש.

בינתיים לא מתייאשים שני המאמנים הצעירים של מכבי, צביקה שרף ומשה ויינקרץ, ומנסים בכל זאת לבנות מישחק קבוצתי, למרות שחסר להם קלעי אחד טוב.

מכבי תל-אביב נמצאת כיום בלחץ יותר מתמיד, בעיקר בגלל מישחק השלב המוקדם של גביע אירופה שיש לפניה בעוד כשבועיים, שבו תתמודד עם אריס-סלוניקי היוונית.

אם מכבי לא תצליח לנצח את היוונים, היא לא תוכל לעבור לשלב הבא של בית-הגמר ואז יחסר לאנשי מכבי ולכל בית בישראל כל חורף הכדורסל הסוער של מישחקי הגמר, שלא לדבר על ההכנסות שלא יהיו לה.